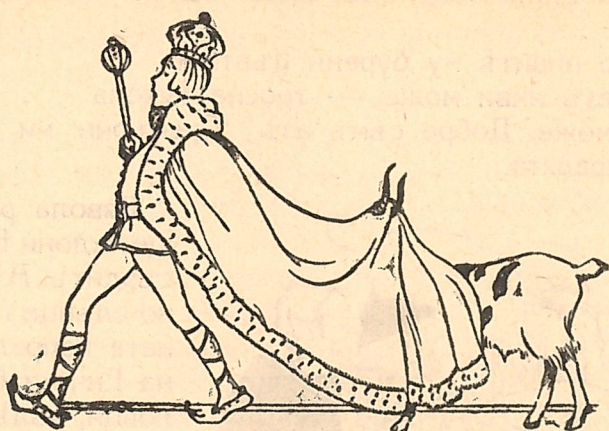

КОЗАРЧЕ

Ехъ, козици — хубавици
съсъ пригладени брадици,
цѣлъ день тичамъ подиръ васъ,
чакъ до късенъ часъ.
Денемъ клонетѣ ви свеждамъ,
и подъ тѣхъ се цѣлъ навеждамъ.
Вий си хрупкате черешки,
азъ пъкъ кжсамъ дрешки.
Щомъ настѣпи вечеръ бѣла,
връщаме се дружно въ село.
Дрънкатъ съ меднитѣ звънчета
вититѣ рогчета.
Азъ абичката постиламъ
и блажено сънь заспивамъ.

.
Но сега не съмъ козаръ,
а съмъ на царетѣ царъ.
Тамъ на върхъ на планината,
дето заранъ грѣй зората,
се развява въ полумракъ
на палата ми байракъ.
И обкръженъ съ царска свита
всѣки съсъ поклонъ ме пита:
Изкашъ ли, царю, халва
или сладка баклава?
Важно сѣдамъ азъ на трона,